UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 637. Honorii Pap. Annus 12. Heraclii Imp. Annus 28.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

Visual Library

*diſcretio-nis.

gna perhibentur vexiſſe diſcretiones. Miſerationes eleemoſynarumq́; copias tam largiter egenis intuliſſe probatur, ac ſi de illius ſtomacho putaſſes inopum & artus deſcendere, & viſcera confoueri. Scribere renuit: quia quod ſcribendum fuit, quotidianæ operationis pagina demonſtrauit. Me ad monaſterium redeuns memoratum, vltimo vitæ ſuæ tempore Leuitam fecit. Senex obijt. Decem & octo annis ſacrum regimen tenuit temporibus Siſebuti, Suinthilani, & exordiis Siſenandi Regum. Beatus habitus fuit, qui poſt beatior gloriam cæleſtis regni bona plenus ſenectute promeruit.* De Iuſto autem eius ſucceſſor iſta mox addit:

XV. IVSTVS EPISC. TOLETANVS.

Iuſtus poſt Helladium diſcipulus eius & ſucceſſor innexus illi eſt, vir habitu minimus corporis, ingenio vero mentis decorus atque ſubtilis, ab infantia monachus ab Helladio ad virtutem monaſticæ inſtitutionis affatim educatus pariter & inſtructus, in Agalienſi monaſterio tertius poſt illum rector eſt factus, in Pontificatu autẽ mox illi ſucceſſor inductus, vir ingenio acer, & eloquio ſufficiens, magna ſpe profuturus, niſi hunc ante longæuam vitam dies extuliſſet extrema. Scripſit ad Richilanem Agalienſis monaſterij patrem epiſtolam debita & ſufficienti proſecutione conſtructã, in qua patenter aſtruit, ſuſceptum gregem relinquere penitus non debere. Exinde exactis annis tribus, tempore Siſenandi Regis obijt: qui Rex poſt hunc die nono decimo defunctus abſceſſit. hucuſque Ildefonſus de Archiepiſcopis Toletanis, qui vixerunt ante præſentem annum & diem celebrati quinti Concilij Toletani, cui ſucceſſor Iuſti interfuiſſe reperitur Eugenius primo loco ſubſcriptus, de quo iſta idem habet Ildefonſus:

XVI. *abſceſſit EVGENIVS EPISC. TOLETANVS.

Eugenius diſcipulus Helladij, collector & conſors Iuſti Pontifex poſt Iuſtum ſucceſſit ab infantia monachus, ab Helladio cum Iuſto pariter ſacris in monaſterio inſtitutionibus eruditus. Hunc ſecum Helladius à monaſterio tulit, ad Pontificatum tractus: qui rurſus ab eo clericalibus inſtitutus ordinibus, ſedis eius poſt eum tertius rector acceſſit, & bonam meritum ſenis, qui duobus diſcipulis, ſanctiſque filiis Eccleſiæ Dei hereditatẽ meruit relinquere gubernandam. Idem Eugenius moribus inceſſuq́; grauis, iam numeros, ſtatum, incrementa, decrementaque curſus recurſuſque Lunarum tanta peritia nouit, vt conſiderationes diſputationis eius auditorem in ſtuporem verterent, & inconſiderabilem doctrinam inducerent. Vixit in ſacerdotio fere vndecim annis regnantibus Cinthila, Tulgane, & Cindaſuindo Regibus.* hucuſque de Eugenio Ildefonſus.

XVII. IOANNES CÆSARAVGVST. EPISC.

At non prætereat mentio de Braulione Cæſarauguſtano Epiſcopo, qui huic quintæ Synodo Toletanæ interfuit, ſed primum de fratre ipſius & prædeceſſore Ioanne, de quo hæc habet Ildefonſus eodem libello, de viris illuſtribus: *Ioannes in Pontificatu Maximum ſecutus Eccleſiæ Cæſarauguſtanæ ſedem aſcendit, primo pater monachorum, & ex hoc Præſul factus in regimine populorum, vir in ſacris litteris eruditus, plus verbis intendens, quam ſcriptis, tam largus & hilaris dato, quam hilaris etiam vultu. Vnctionem vero ſpiritus Dei, qua fouebatur intrinſecus, tam largitate muneris, quam habitudine cultus adeo preferebat, vt & datum gratia commendaret, & non datum gratia excuſaret. In Eccleſiaſticis officiis quædam eleganter & ſono & oratione compoſuit. Adnotauit inter hæc inquirendæ Paſchalis ſolemnitatis tam ſubtile & vtile argumentum, vt lectori & breuitas contracta, & veritas placeat patefacta. Duodecim annis tenuit ſedem honoris adeptus vitam gaudij, ad quam anhelauit deſiderabili voto: Subſtitit in ſacerdotio temporibus Siſebuti, & Suinthilani Regum.* De Braulione autem ita:

XVIII. BRAVLIO EPISC. CÆSARAVG.

Braulio frater Ioannis in Cæſarauguſta decedentis, adeptus eſt locum, vir ſicut germanitate cõiunctus, ita non nimium ingenio minoratus. Clarus & iſte habitus canonibus, & quibuſdam opuſculis. Scripſit vitam Æmiliani cuiuſdam monachi, qui & memoriam huius & virtutem illius ſancti viri ſuo tenore commendat pariter & illuſtrat. Habuit ſacerdotium ferme viginti annis, quibus expletis, clauſit diem vita præſentis. Durauit in regimine temporibus Siſenandi, Cinthilæ, Tulganis, & Cindaſuindi Regum.

XIX. CONANTIVS EPISCOP. PALENTINVS.

Sed & prodendum elogium de Conantio Palentinæ ſedis Antiſtite, qui huic pariter Concilio præſens fuit atque ſubſcripſit primus poſt Eugenium, de quo iſta idem habet S. Ildefonſus: *Conantius poſt Maurilanem Eccleſiæ Palentinæ ſedem adeptus eſt, vir tam pondere mentis, quam habitudine ſpeciei grauis, communi eloquio facundus & grauis, officiorum Eccleſiaſticorum ordinibus intentus & prouidus. Nam melodias ſoni multas nouiter edidit, orationum quoque libellum de omnium decenter ſcripſit proprietate pſalmorum. Vixit in Pontificatu amplius triginta annis: dignus habitus fuit ab vltimo tempore Viterici per tempora Gundemari, Siſebuti, Suinthilani, Siſenandi, & Cinthilæ Regum.* hæc de tempore eius ſedis: ex quibus cauſam habes, cur primus poſt Primatem in Synodo ſederit, atque ſubſcripſerit, nempe quod cæteris ſenior eſſet. Sed de his ſatis.

IESV CHRISTI ANNVS 637.

HONORII PAP. Annus 12. HERACLII IMP. Annus 28.

Sequitur annus ſexcenteſimus trigeſimus ſeptimus, Indictione decima, Orientalibus non ſecus ac præcedens infelix: nam à Sarracenis totius Orientis metropolis ciuitas capitur Antiochia, iam antea occupata reliqua parte Syriæ, retentaque ab eis eſt vſque ad annum Domini milleſimum nonageſimum octauum. Quomodo autem hæc acciderint, & quomodo conſultum fuerit rebus ſacris ac templis, altum vbique ſilentium. Plane his temporibus, quibus ſiue à Perſis antea, ſiue ab Arabibus poſtea iiſdemque Mahometanis & Sarracenis captæ ſunt nobiliſſimæ ciuitates Orientis Alexandria, Hieroſolyma, & Antiochia vna cum eiſdem ſubditis regionibus, accidit, vtique habitatoribus in Occidentem commigrantibus, ſiue mercatoribus cum iiſdem Gentilibus tuto verſantibus, ſiue aliis fidelibus Chriſtianis id curantibus, complura ſanctorum tum martyrum, tum confeſſorum corpora translata fuerint in Occidentem, atque in diuerſis locis, ſiue Romæ, ſiue Venetiis, vel alibi collocata. Romam autem translatas tunc fuiſſe venerandas reliquias Ignatii martyris Antiochia, conſtans fama, vetuſque traditio potius, quam ſcripta ſignificant: quod & pariter dicendum de aliis pluribus ſanctorum reliquiis, quas ex Oriente aduectas diuerſa Occidentalis orbis loca cuſtodiunt. Siquidem Orientales vt hæc largirentur longiſſime aberant, qui potius in Occidentem ad vrbem ipſam (vt vidimus ex S. Gregorio) ad perquirendas ſanctorum reliquias venire conſueuerant. I.

Porro ſancti Marci corpus longe poſt hæc tempora transferri Venetias contigit. Etenim qui ad finem ſæculi huius ad ea peregrinatus eſt loca, hæc de eiuſdem ſancti corpore tradidit, quæ in libello de locis ſanctis ſcripſit Beda his verbis, cum agit de ciuitate Alexandrina: II.

A parte Ægypti vrbem intrantibus, ad dexteram occurrit Eccleſia, in qua B. Euangeliſta Marcus requieſcit, cuius corpus in Orientali parte eiuſdem Eccleſiæ ante altare humatum eſt, memoria ſuperpoſita de quadrato marmore facta. hæc ibi.

IESV CHRISTI ANNVS 638.

HONORII PAP. Annus 13. HERACLII IMP. Annus 29.

Annus ſequitur Domini ſexcenteſimus trigeſimus octauus, Indictione vndecima: quo Honorius Papa, vbi ſediſſet annos duodecim, menſes quinque minus tribus diebus, ex hac vita migrauit quarto Idus Octobris. Ita eſt corrigendum, quod apud alios legitur, poſt annos duodecim & menſes vndecim: idque ex Synodalibus Actis Romani Concilij ſub Martino Papa, de quo agemus inferius. Apud Anaſtaſiũ hæc mira de eius erga diuinum cultum munificentia leguntur: *Hic temporibus ſuis multa bona fecit. Hic erudiuit clerum. Temporibus ſuis renouauit cymiteria*